

Salutació

Jesús Moneo

President del Capítol Espanyol del Club de Roma

En memòria de Pere Duran i Farell

Com succeeix amb freqüència en torn al Club de Roma, Pedro Duran és una figura irrepetible, com ja ho va ser el promotor del Club de Roma Aurelio Peccei.

Aquest any en què el Capítol Espanyol del Club de Roma arriba al seu 25è aniversari és un bon moment per recordar les seves figures més rellevants. En primer terme figura Ricardo Díez Hochleitner, el primer membre espanyol del Club de Roma i promotor del Capítol Espanyol, que presidí durant molts anys fins que va ser cooptat president del Club de Roma al 1990. Aquest nomenament conduí al Capítol a una decisió que es revelà molt encertada, la de designar a Pedro Duran per a la seva presidència.

Entre els trets que distingien a Pedro Duran vull destacar-ne tres que em semblen particularment definitoris. Pedro Duran creia en la capacitat creadora de les situacions excepcionals, per no dir extremes; per això els seus reiterats viatges als deserts. Algun cop em va dir: "Al desert no hi ha lloc per la mediocritat, o s'és genial o es mor". Inventar, inventar, era una expressió seva molt freqüent.

Igualment arrelada era la seva creença en la llibertat, que no pot ser una altra que la llibertat responsable. La seva gestió empresarial, en tants aspectes original i fins i tot sorprenent, es basava en el fet que s'havia de convèncer perquè no es podia construir res sòlid sense comptar amb la llibertat de "l'altre".

Per últim, Pedro Duran era un empresari amb ambicions de veritable abast internacional. De la seva qualitat com a empresari són bona prova els molts testimonis de líders en l'àmbit energètic sobre com va anticipar una visió estratègica del gas natural i va ser el seu introductor a Espanya. Per aconseguir-ho, va haver de negociar constantment amb dirigents d'estat en diversos continents i en particular a l'Àfrica del Nord i Sud Amèrica. La seva manera d'arribar als dirigents, moltes vegades recelosos, era mostrar amb fets inequívocs que la seva empresa arribava al país para establir-s'hi, no només per quedar-se temporalment.

Vaig tenir ocasió de tractar amb Pedro Duran en marcs diferents, encara que la nostra relació més estreta va tenir lloc durant molts anys al Capítol

Espanyol del Club de Roma, del qual vàrem ser membres de la Junta Directiva, que després ell presidí i on vaig tenir l'honor de succeir-lo. Però també vàrem col·laborar alguns anys al Seminari de Prospectiva del CESEDEN i més tard a l'Acadèmia Europea de les Ciències i les Arts.

És ben sabut que les urgències empresarials el privaren els últims anys d'atendre com hauria desitjat algunes àrees de la societat civil que tant preuava, el Consell Social de la Universitat Politècnica de Catalunya, la Comissió Ciutadana de Suport al Nou Jardí Botànic de Barcelona, el Consell de Mecenatge del Gran Teatre del Liceu i algunes més. Al 1996 em va correspondre ser un dels oradors en l'acte de lliurament de la Medalla lldefons Cerdà del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Barcelona. Crec que en aquesta ocasió vaig poder ressaltar la qualitat de Pedro Duran com a ambaixador d'Espanya des de les seves arrels en la societat catalana. Molts altres han evocat aquesta imatge àmpliament compartida.

El desembre de 1995 vàrem participar junts en l'obertura del Congrés Internacional «Tecnologia, Desenvolupament Sostenible i Desequilibris», al qual ell havia donat suport des del començament del projecte mitjançant la UPC i en estreta col·laboració amb les autoritats de Terrassa. Una raó més que fa tan just que la Revista Sostenible? consagri un número a la seva memòria. Aquest Congrés va constituir, per cert, una fita decisiva per a la cristal·lització de la Càtedra UNESCO a la UPC que el professor Josep Xercavins va poder conformar amb el suport des de la UNESCO i des del Club de Roma, de Federico Mayor i Mihajlo D. Mesarovic. La publicació que el Congrés originà, *Sostenible?*, posada en circulació al 1997, bé mereix, en el seu cas, una nova lectura.

Per la nostra part, he proposat a la Junta Directiva del Capítol que consagrem una de les sessions de treball de la reunió internacional del 25è aniversari a recordar la tasca de Pedro Duran. Han acollit amb entusiasme aquesta iniciativa tant Ricardo Díez Hochleitner, President d'Honor del Club de Roma, com Isidro Fainé que, amb autoritat, va omplint el buit que Pedro deixà.

Capítulo Español
del
Club de Roma

XXV Aniversario

Jesús Moneo
President del Capítol Espanyol del Club de Roma